

тільки як об'єкт аналітичної оцінки, но і як інструмент проведення аналізу. Виходячи з цього, в якості норми є наявність позитивного чистого грошового потоку (NCF) в цілому по підприємству, в тому числі по операційної діяльності. Результативність показника NCF (динаміка) впливає на залишки грошових коштів (статика).

Обов'язковою вимогою для забезпечення базових концепцій МСФЗ є розподіл джерел: частина оборотних активів повинна покрита за рахунок власного капіталу. Аналітичним індикатором цієї вимоги є показник наявність власних оборотних коштів, який повинен мати позитивне значення.

Література

1. Ковалев В. В. Финансовый анализ: методы и процедуры. М. : Финансы и статистика, 2005. – 559 с.
2. Концептуальна основа фінансової звітності (Рада з Міжнародних стандартів бухгалтерського обліку). *Офіційний сайт Верховної Ради України*. <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/929_009>

УДК 332.834.4:004.358

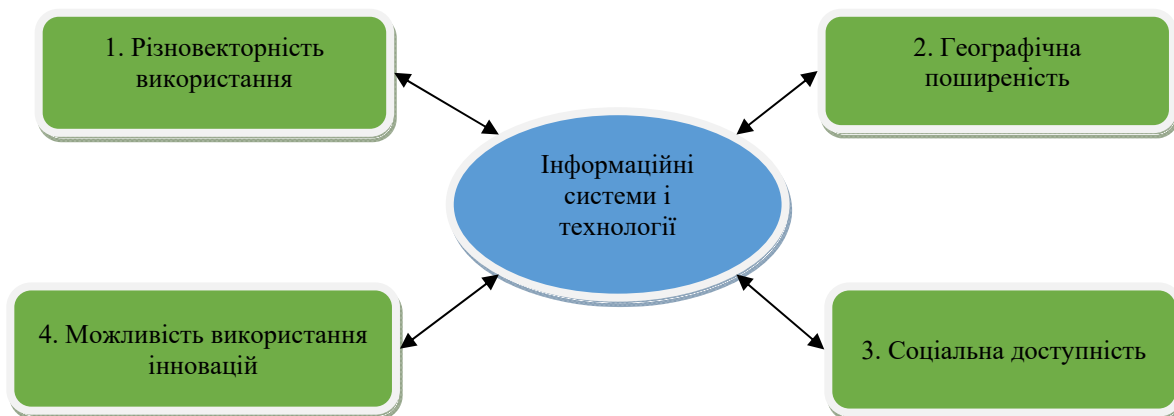
УНІВЕРСАЛЬНІСТЬ ПІДХОДІВ ЩОДО ВИКОРИСТАННЯ ІНФОРМАЦІЙНИХ СИСТЕМ І ТЕХНОЛОГІЙ В УПРАВЛІННІ

О. В. Климчук

У сучасній економіці, що характеризується інтенсивними змінами і високим ризиком, безперечно, важливими є максимально швидке ухвалення обґрунтованих стратегічних рішень і створення адекватної системи корпоративного управління. Інформаційні технології можуть використовуватися, щоб перезавантажити корпорації, трансформуючи їх структуру, область діяльності, засоби повідомлення і механізми управління роботою, трудовими процесами, виробами та послугами [1, 2]. Розвинуті інформаційні технології відкривають шлях національній економіці до вищого рівня розвитку, оскільки цей ринок є ефективним інструментом інтеграції до світового економічного простору внаслідок його значних особливостей (інтернаціональність, привабливість для інвесторів і наукоємність) [3].

Отримані напрацювання вказують на те, що інформаційні системи і технології при професійному підході мають потужний потенціал та інструментарій, які розглядаються невід'ємною частиною загальної стратегії розвитку постіндустріального суспільства. Внаслідок спалаху пандемії COVID-19, інформаційні технології почали ще інтенсивніше проникати в суспільно-політичне та бізнесове життя, забезпечуючи розробку різнопланових стратегій розвитку, комплексних систем автоматизованого проєктування й планування виробництва, програмування фінансового, податкового та управлінського обліку в різних країнах, зокрема в Україні [4].

Водночас, загальна ситуація в Україні у галузі інформатизації на сьогодні не може бути визнана задовільною і не тільки через кризові явища в економіці. Рівень інформатизації українського суспільства, порівняно з розвинутими країнами становить лише декілька відсотків. Загальна криза та технологічне відставання поставили у скрутне становище галузі, які займаються створенням і використанням засобів інформатизації та відповідної елементної бази. При цьому, слід відзначити: інформаційні системи і технології виступають необхідним компонентом у розробці стратегічних аспектів розвитку багатьох сфер господарської діяльності на різних рівнях управління, що пов'язано з їх основними характеристиками (рис. 1).

Рис. 1. Основні характеристики інформаційних систем і технологій
 Джерело: сформовано автором

Перш за все, різновекторність використання інформаційних систем і технологій вказує на їх універсальність щодо вирішення різноманітних потреб і викликів, не потребуючи зміни використовуваних пристроїв. Одні й ті ж самі мережеві, серверні та периферійні пристрої (наприклад, мобільні телефони, ноутбуки, персональні комп'ютери) можуть допомогти підтримати дистанційну освіту різних верств населення, здійснити надання дистанційної медичної допомоги, приймати участь у соціально-політичних заходах тощо.

Географічна поширеність забезпечує прискорений процес подолання географічних бар'єрів, дозволяючи фізичним та юридичним особам у будь-якій точці світу керувати бізнесом, здійснювати управлінські функції, отримувати доступ до потрібної інформації за відносно короткий проміжок часу та без матеріальних витрат, пов'язаних із фізичним транспортуванням. Такі тенденції зумовлені появою цифрового підпису, бездротового та супутникового зв'язку, а також міжміського обслуговування протоколу передачі голосу через Інтернет.

Соціальна доступність дозволяє зацікавленим користувачам, навіть у малозабезпечених та малих громадах, використовувати економічні переваги масштабу та «мережевих ефектів» (тобто, експоненціальне збільшення вартості, яке отримує кожен додатковий користувач).

Можливість та доступ до масового використання інновацій полегшує передачу створених ноу-хау по всьому спектру знань різних галузей для конкретних споживачів, дозволяючи країнам, що розвиваються, отримати високі прибутки та використовувати найсучасніші технології у пріоритетних сферах національних економік.

Поряд із цим, серед основних причин гальмування більш стрімкого розвитку інформаційних систем і технологій, слід віднести відсутність кваліфікованих робітників для обслуговування новітнього обладнання та підготовки потенційних користувачів, невідповідна інфраструктура (наприклад, перебої із постачанням електроенергії), погана державна політика у сфері телекомунікацій та інформатизації, що зумовлює значні витрати на взаємозв'язок, відсутність комплексних перспективних програм, розроблених з урахуванням унікальних (національних) потреб країн, що розвиваються, а також мовні бар'єри.

Таким чином, проведена оцінка потенційного значення інформаційних систем і технологій у підтримці розвитку вказує на невід'ємну цінність щодо доведення нових ідей до широкого кола споживачів світового інформаційного потоку, участі у досягненні конкретних цілей стратегічного розвитку та значної ролі у сприянні більш широкого економічного зростання за рахунок збільшення продуктивності. Однак, що є ще більш важливим у довгостроковій перспективі розвитку, інформаційні системи і технології при сприятливій урядовій політиці здатні посилити загальну продуктивність праці в країнах,

що розвиваються, шляхом підвищення ефективності та технологічної конкурентоспроможності, забезпечуючи підтримку та входження місцевих виробників до світових ринків.

Література

1. Орлова Н. С., Мохова Ю. Л. Впровадження інформаційних технологій в систему корпоративного управління. *Відкрите освітнє е-середовище сучасного університету*. 2017. № 3. С. 355–365.
2. Levytska I. V., Klymchuk A. O., Klymchuk O. V. Functions of salary at machine-building enterprises in formation of motives and stimules of personnel. *Bulletin of Zaporizhzhia National University. Economic sciences*. № 4 (44), 2019. Pp. 154–159. DOI <https://doi.org/10.26661/2414-0287-2019-4-44-24>
3. Шевчук Т. В., Кравчук Г. Т. Стан і перспективи розвитку інформаційних технологій в Україні. *Науковий вісник НЛТУ України*. 2018. № 28(9). С. 114–118. <https://doi.org/10.15421/40280922>
4. Климчук О. В. Світові процеси розвитку інформаційних систем і технологій в управлінні: тенденції в Україні. *Інноваційні рішення в економіці, бізнесі, суспільних комунікаціях та міжнародних відносинах: матеріали Міжнародної науково-практичної інтернет-конференції*. Дніпро: Університет митної справи та фінансів, 2021. С. 799–802.

УДК 502.51(28):502.171:502.14

АНАЛІЗ ПРОБЛЕМ ЗАБРУДНЕННЯ ВОДНИХ РЕСУРСІВ В УКРАЇНІ

Ю. С. Кудрич

Україна забезпечена достатньою кількістю водних ресурсів по всій території. Проте на сьогоднішній день питання недостатності якісної питної води є актуальним і для нас, а не лише для країн з обмеженими водними ресурсами. Це пояснюється масштабними забруднення поверхневих вод та підземних джерел. А це в свою чергу, пояснюється недоліками управлінського, економічного, соціального та екологічного характеру.

Екологічним та економічним проблемам населення в Україні присвячено роботи таких вітчизняних вчених, як О. М. Маценко, О. Ю. Чигрин, В. І. Тарановський, А. І. Долгодуш [1], Лі Мін, В. О. Лук'янихін [2], В. В. Снітинський, Т. В. Багдай, О. Є. Бубис, Н. Є. Панас, І. Л. Сазонець, О. В. Покуль та інших.

Проте не зважаючи на наявність різних праць та стратегій економічного впливу на забезпечення водної стабільності в країні, вони потребують постійного моніторингу та подальшого розвитку для більш об'єктивного визначення найбільш проблемних регіонів України.

Забезпечення населення якісною прісною є стратегічним пріоритетом, який реалізує трудовий потенціал країни. На сьогоднішній день, основними екологічними негараздами водних ресурсів України є стрімке виснаження маловодних приток і озер та катастрофічне забруднення усіх водних ресурсів. Найчастіше забруднення відбувається шляхом скидання недостатньо очищених або забруднених вод у поверхневі водні ресурси; забруднення сміттям різного роду.

Основними джерелами забруднення є діяльність підприємств, оскільки щороку близько 65 % водних ресурсів використовується промисловістю. У 2019 році в промислових цілях було використано 6821 млн м куб. прісної води, проте це на 23 % менше, ніж у 2010 році. Однак, це пояснюється тим, що найбільше підприємств, які використовували водні ресурси з 2014 року знаходяться на непідконтрольній Україні території.